

czki mechaniczne, ścinacze, rozsypywacze tłucznia, traktory, pneumatyczne rozpylacze asfaltu, walce i t. p.

Jednakże przedsiębiorcy postawione były warunki mające na względzie zatrudnienie możliwie dużej ilości robotników, a więc każdy robotnik mógł pracować maksymalnie tylko przez 30 godzin w tygodniu i robotnicy mogli być angażowani tylko za pośrednictwem odpowiednich organizacji.

Przedsiębiorca rozwiązał to zadanie w ten sposób, że robotnicy zaczynali pracę w czwartek rano i pracowali po 10 godzin dziennie przez ostatnie trzy dni tygodnia i pierwsze 3 dni następnego. — Potem zastępowali ich znowu od czwartku inne partie robotników. — W ten sposób każdy robotnik pracował co drugi tydzień jeden pełny.

Z drugim warunkiem przedsiębiorca miał ogromnie dużo kłopotu. Przysyłani przez miejscowy urząd pośrednictwa pracy robotnicy składali się w przeważającej ilości z młodzieży, która świeżo ukończyła szkołę i nigdy nie pracowała. Drugą grupę stanowili robotnicy z przędzalń i innych fabryk w Nowirch, ci również nie mieli najmniejszego pojęcia o robotach drogowych. I tylko robotnicy z „Civilian Conservation Corps” byli zdrowi i nadawali się do ciężkiej fizycznej pracy.

Dzięki temu większość robotników po paru dniach pracy odpadała i zastępowana była nowymi.

Przedsiębiorca zmuszony był stale trzymać na robocie doktora, który klasyfikował robotników.

Średnio na robotach zatrudnione było 275 ludzi, a chwilami liczba ta dochodziła do 374.

BIBLOGRAFJA LITERATURY DROGOWEJ SŁOWIAŃSKIEJ.

1. Dypl. inż. Edo Bradna. Drumovi-Gradenje 1935. Beograd 424 str. 219 rys. w tekście i kilkanaście tablic rysunków.

Nowa książka znanego już Czytelnikom „Wiad. Drog.” autora stanowi dalszy ciąg jego książki *Drumovi-Projektovanje*.

Książka składa się z części:

I. Roboty ziemne.

II. Budowa i utrzymanie nawierzchni.

III. Badania materiałów drogowych.

Autor podaje w zwięzłej formie opisy najnowszych sposobów wykonywania robót ziemnych i drogowych. Duża ilość rysunków i zdjęć ogromnie

ułatwia, mimo niezajomości języka, studjowanie tej książki. Mimo ogromnego materiału, jakim dysponował autor, autor znakomicie go opanował i opracował bardzo dobry podręcznik. Życzyć należy aby autor w dalszym ciągu pracował na polu literatury drogowej i przyczyniał się do rozpowszechniania zdobyczy techniki drogowej w Jęgo ojczyźnie.

2. Dr. Inż. K. Valina. Zastor od cementog makadama (drogi gi bite cementowane), tłumaczenie inż. E. Bradna z języka czeskiego. 32 str.

Broszura ta znanęgo drogowca czeskiego wydana została jako dodatek do „Glasnika Jugoslovenskog drustva za putove” — organu Jugosłowiańskiego Towarzystwa drogowęgo.

3. Narodni silvice Plzeň - Kosice pártér Republiki spojeni zapadu z wychodem. Praca zbiorowa szeregu wybitnych drogowców czeskich skupionych w organizacji Silnicieni subkomitet celostatni hospodarske konferencie narodohospodarszych sbaru krajowych”. Jest to broszura propagandowa, dowodząca konieczności pobudowania magistrali drogowej (autostrady) łączącej Wschód Czechosłowacji z Zachodem, które nie mają odpowiedniego połączenia, co się odbija w sposób niekorzystny na stosunkach komunikacyjnych. Broszura napisana w sposób przekonywujący o potrzebie tej drogi służyć może wzorem, jak należy przeprowadzać agitację w sprawach drogowych.

Głównym sprawozdawcą jest Dr. Ing. Hynek Svare, drogowiec czeski znany na Kongresach drogowych polskich.

4. Glasnik Jugoslovenskog drustva za putove. Nr. 1/35 r. — zawiera sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu drogowęgo prezesa tegoż towarzystwa inż. Stanislava Josifovica oraz dziewięć fachowych artykułów, omawiających różne kwestje techniczne i roboty drogowe wykonane w Jugosławji. Widać duże zainteresowanie gospodarką drogową i duży narybek autorów drogowców. Znajdujemy tam również sprawozdanie zarządu „Jugoslovenskog drustva za putove”, z którego widać, że Towarzystwo jest uznane przez Organizację Międzynarodowych Kongresów Drogowych w Paryżu za miejszowy Komitet Narodowy (tak jak Polskie Stowarzyszenie Członków Polskich Kongr. drogowych).

Ma ono w chwili obecnej 234 członków, w tem 123 inżynierów, 20 prawników, 7 towarzystw i instytucyj, firm przemysłowych 5 i t. d. Towarzystwo rozwija żywą działalność.

(M. N.).

PRZEGLĄD CZASOPISM TECHNICZNYCH.

1. Zagadnienia finansowe, ekonomiczne i organizacyjne gospodarki drogowej.

1. Public Roads — Nr. 8 — Październik 1934 r. *Opodatkowanie pojazdów motorowych w Stanach Zjednoczonych P. A. w roku 1932 według inż. G. P. St. Clair'a.*

W lecie 1933 r. centralny zarząd publicznych dróg kołowych w Stanach Zjednoczonych P. A. (*The Bureau of Public Roads*) zarządził zebranie